

Een prinses die niet lachen kon.

(naar een oud Vlaams sprookje)

Auteur: Erna de Wilde

Thema: Sprookje. Ook leuk bij carnaval.

Aantal spelers: 20 of meer.

Speelduur: 20 minuten.

Inhoud.

Er was eens een prinses die niet lachen kon. Wat haar ouders ook probeerden.

Ten einde raad riepen zij de hulp in van burgers.

Iedere dag kwamen er mensen naar het paleis om hun kunstjes te vertonen in de hoop dat de prinses daarom zou lachen. De beloning was een zak vol geld of trouwen met de prinses.

Zou het iemand lukken de prinses aan het lachen te maken?

Decor.

Het decor is eenvoudig. Het enige wat op het toneel staat zijn lage tafels. (groepstafels) Zo groot dat er twee kinderen op kunnen liggen en drie kinderen naast elkaar kunnen zitten. De tafel moet helemaal links of rechts vooraan staan. Tegenover de uitgang. Aan de andere kant vooraan stoel voor de verteller.

Spelers

Kledingsuggesties.

Verteller: Kan ook een volwassene zijn.

Koning: bv. Rode cape zwarte broek, wit overhemd en kroon.

Koningin: bv. Lange rok, iets goud of zilverkleurig erboven en kroon.

Prinses: Prinsessenjurk.

Bediende: Opgerolde trainingsbroek, witte kousen, wit overhemd met riem.

Boer: Boerenkiel.

Harm: Boerenkiel met zakje voor geld.

Klaas: Even groot als Harm met dezelfde kleding.

Koen: Trainingspak met zakdoek en pet. Jasje moet makkelijk uitkunnen.

Oud vrouwtje: Zwarte lange rok en trui. omslagdoek om hoofd.

Herbergier: bv. Ruit overhemd met alpinopet

Zijn vrouw: Lange nachtjapon, haren in de rollers.

Bakker: Bakkerskleding. Dikke buik.

Dame: Strakke rok, hoge hakken, haar opgestoken.

Agent: Politiepak.

5 dorpingen.

6 grappenmakers (optioneel) Het kunnen ook de dorpingen zijn en Harm of Klaas.

Decorbouwer: Voor het verwisselen van het kleed.

Attributen.

Over de tafel komt steeds een ander kleed:

- als bank met een rode deken, met wat kussens,
- als bed met een laken en twee kussens.
- als rotsblok met een bruine deken.

Een rol papier (behangrol) met daarop de brief van de koning geschreven.

Een rol papier (behangrol) met de namen van deelnemers.

Wat piërgeld.

Papieren zak met brood. 2x

Een bel.

Een fluit.

Een trommel.

Verkleedkieren.

Een wandelstok.

Aanwijzingen

De moeilijkste rol is die van prinses; zij mag niet lachen.

Geef de verteller een microfoon. Het verhaal is belangrijk.

Weet Klaas geen kunstje waar iedereen om moet lachen, dan kan dit weggelaten worden.

De kunstjes/grapjes die de deelnemers uitvoeren moeten echt om te lachen zijn.

Hier een paar voorbeelden:

- Kruipend in luier en T-shirt met speen of fles.
- Op handen (en voeten) lopen met een overhemd als broek en een broek als trui en een masker op de billen.
- Jongen met nachtjapon aan, haar in de rollers, achter een kinderwagen.
- Een gat in de broek, dan bukken en tegelijk met een scheetkussen een scheet laten.
- Kind in zwempak met bril en snorkel op een éénwielig fietsje of skippybal.

Laat de kinderen ook zelf iets bedenken.

Als Koen voor de tweede keer opkomt met de rij achter zich aan. is het leuker als de rij langer is geworden met gekke personen zoals bv. clown, een beer. (carnavalskleding)

Toneelstuk.

(tijdens het vertellen komen de koning, koningin en de prinses langzaam op en gaan zitten op de bank met de rode deken. Prinses in het midden)

Verteller:

Er waren eens een koning en een koningin en ze hadden één dochter. Ze heette prinses Frederike. Prinses Frederike was mooi en lief. Maar er was iets wat ze niet kon. Prinses Frederike kon niet lachen. Toen ze nog een baby'tje was lag ze maar met grote ogen naar de koning en de koningin te kijken. Wat ze ook deden: dansen, kietelen of grapjes maken, de prinses kon er niet om lachen. Ook toen de prinses groter werd en vriendinnen kreeg, lachte ze nooit. De koning en de koningin waren daar heel verdrietig om.

(de koning gaat staat, houdt de arm van de prinses omhoog en kietelt haar. De prinses lacht niet. De koning gaat zuchtend zitten.)

Koning: Wat moeten we toch doen.

Koningin: Doe je wel goed je oefeningen, Frederike?

Frederike: Ja mam, iedere dag, maar het helpt niet.

Koning: Laat mij eens zien.

Frederike: *(doet het een paar keer voor. Ze trekt haar mondhoeken uit met haar vingers)* Mijn mond doet er pijn van.

Koningin: We moeten haar aan het lachen krijgen.

Koning: Je hebt gelijk. Zo krijgt Frederike nooit een man.
Ik zal nog eens goed nadenken.

(iedereen gaat af)

Verteller:

De koning bedacht een plan en liet zijn secretaris komen. Hij schreef een brief die door heel het land verspreid moest worden.

En zo gebeurde het dat bedienden van de koning het land ingingen en op elke markt de brief voorlazen.

(bediende met een bel en brief komt op. Hij belt, mensen komen eraan en luisteren.)

Bediende:

Burgers, dit is een oproep van de koning.
Zoals u weet kan onze dochter, prinses Frederike niet lachen.
Wij roepen nu de hulp in van alle burgers.
Wie kan onze dochter aan het lachen maken.
Iedere dag houden wij zitting en mag u uw kunsten laten zien.
Degene die het lukt onze dochter aan het lachen te maken
krijgt een zak geld of mag trouwen met de prinses.

(bediende gaat af en mensen praten nog even door, gaan dan af. Hieronder zomaar wat teksten)

- Ik wil wel een zak met goud.
- Om mijn grapjes moet iedereen altijd lachen.
- Ik wil wel met de prinses trouwen.
- Ik weet wel iemand die dat kan.

Verteller:

Natuurlijk waren er heel veel mannen en vrouwen, meisjes en jongens die wilden proberen de prinses aan het lachen te maken. Een zak met geld of trouwen met de prinses. Wie wil dat nou niet? En zo liepen er elke dag tientallen mensen voor de prinses langs. Ze hadden de gekste kleding aan of deden leukste grapjes in de hoop dat de prinses zou gaan lachen.

(koning, koningin en prinses gaan zitten. Kijken naar de mensen. De koning en de koningin lachen om de kunsten maar de prinses niet. Een bediende met de rol waarop de namen van de deelnemers staan. Hij roept steeds een naam. Die komt op, loopt voor de prinses langs doet kunstje en gaat weer af. Iedereen moet er om lachen behalve de prinses. Totaal 4 of meer. Hieronder enkele jongens- en meisjesnamen. Keuze uit Belgisch of Nederlandse namen)

Bediende: Koning, nu komt: uit

Anna uit Anna Paulowna
Pieter uit Pieterburen.
Klaas uit Klaaswaal.
Klazien uit Klazienaveen.

Rens uit Renswoude
Lex uit Lexmond.
Aaltje uit Aalburg.
Willem uit Willemsstad.
Bloem uit Bloemendaal

Bediende: Koning, voor vandaag zijn er geen deelnemers meer.

Koning: Nog steeds geen lachende prinses. Morgen gaan we door.

(ze gaan af. Tijdens het vertellen wordt de rode deken vervangen door de bruine deken)

Verteller:

Teleurgesteld gingen de koning, de koningin en de prinses naar binnen.
Hopelijk is er morgen iemand die de prinses kan laten lachen.
In een dorp kwam een boer opgewonden thuis. Hij was naar de markt geweest en had gehoord van de oproep van de koning. Toen hij hoorde wat de prijs was, reed hij meteen met zijn paard en wagen terug naar de boerderij. Riep direct zijn drie zonen bij elkaar. De tweeling Harm en Klaas en hun broertje Koen. Harm en Klaas waren altijd aan het dollen en haalden de leukste grappen uit met elkaar.

(boer komt hijgend op en roept met de handen aan de mond de namen)

Boer: Harm, Klaas, Koen onmiddellijk komen.

(zonen komen rennend op)

Harm: Wat is er vader. Waarom moeten wij zo snel komen?

Klaas: We zijn net klaar met de koeien melken.

Koen: Moeten we naar de markt?

Boer: Jongens, we kunnen heel rijk worden.

Harm: Rijk worden, hoe dan?

Boer: Je moet alleen maar de prinses aan het lachen maken. Als dat lukt krijg je een zak geld of je mag met de prinses trouwen.

Klaas: Dat lukt mij wel.

(Hij doet meteen een kunstje en de anderen moeten lachen)

Boer: Harm en Klaas jullie vertrekken meteen. Het is twee dagen lopen.
Ik haal brood en geld om vanavond ergens te gaan slapen.

*(boer gaat af. De jongens dollen wat met elkaar. De boer komt terug met brood en geld.
Harm stopt het geld in zijn jaszakje. Klaas pakt het brood. Gaan zwaaiend af)*

Koen: Waarom mag ik niet mee?

Boer: Nee, jij bent nog te jong.

*(de boer en Koen zwaaien de jongens uit, gaan af. Tijdens het vertellen komen de jongens
weer op, lopen wat moeizaam rond, wijzen naar het bankje, gaan zitten en eten wat brood.
Ze mogen zachtjes praten)*

Verteller:

De broers stapten stevig door. Ze bespraken hun grappen die ze de prinses wilden laten zien. Ze waren er vast van overtuigd dat zij de prinses aan het lachen konden maken. Iedereen in het dorp moest immers lachen om hun grappen. Toen ze een paar uur gelopen hadden rustten ze even uit om wat brood te eten. Opeens kwam er een oud vrouwtje aan.

(vrouwtje komt schuifelend op, met stok)

Vrouwtje: Heb meelij, geef mij wat brood, ik heb zo'n honger.

Harm: *(kijkt haar lachend aan)* Loop door oude heks, je krijgt niets.

Klaas: Wij hebben het brood zelf nodig.

*(vrouwtje af. De jongens wijzen en lachen stilletjes. Als het vrouwtje weg is gaan zij ook weer,
ze lopen even rond en gaan dan af. Tijdens het vertellen wordt de bruine deken vervangen
door een laken en twee kussens)*

Verteller:

In de avond kwamen Harm en Klaas in de stad aan. Het was druk. Uit heel het land waren mensen gekomen die allemaal de prinses aan het lachen wilden maken. Iedereen zocht een slaappleaats. Ook de jongens zochten een herberg op. Ze waren moe en wilden slapen. Eindelijk hadden ze een herberg gevonden waar nog een kamer vrij was. De herbergier bracht ze naar de kamer.

(de jongens en de herbergier komen binnen. Hij wijst naar het bed)

Herbergier: Daar kunnen jullie slapen. Hebben jullie wel geld?

Harm: *(klopt op zijn zak)* We hebben genoeg.

Herbergier: Welterusten, morgen rekenen we af.

(gaat af. De jongens gaan liggen en slapen. Harm moet zo gaan liggen dat zijn geld uit zijn zak gepakt kan worden. Tijdens het vertellen komt de herbergier binnen, sluipt naar Harm en pakt het geld. Gaat af)

Verteller:

Ze waren zo moe van het lopen dat ze meteen in slaap vielen. Ze merkten niet dat de herbergier stilletjes hun kamer binnenkwam en al hun geld uit de zak van Harm pakte. De hele nacht sliepen ze door. Ze werden pas wakker toen er hard op de deur geklopt werd en de herbergier binnenkwam. De jongens stonden verschrikt op.

(er wordt hard geklopt en de herbergier komt binnen)

Klaas: Is het al tijd om te eten?

Herbergier: Het eten staat klaar, maar eerst betalen.

(Harm wil zijn geld pakken maar merkt dat het geld weg is)

Harm: Ons geld is weg, we zijn bestolen.

Klaas: Zit het ook niet in je andere zak?

(Harm voelt in andere zak en schudt zijn hoofd)

Herbergier: *(schreeuwt en wijst naar de deur)* Jullie hebben gelogen. Jullie hadden geen geld. Scheer je weg, voor ik de politie haal.

(ze gaan alle drie af. Tijdens het vertellen wordt het laken vervangen door de bruine deken. Daarna lopen de jongens één keer gebogen het toneel over)

Verteller:

Nu hadden ze geen geld meer om eten te kopen en om nog een keer te slapen. Er zat niets anders op dan weer naar huis te gaan. Stil en bedrukt liepen ze de lange weg terug. Wat zou hun vader ervan zeggen. Hun vader was natuurlijk heel boos. In plaats van een zak geld te krijgen, was hij geld kwijt. Hij stuurde de jongens meteen het land op om te werken. Toen vroeg Koen aan zijn vader of hij naar het paleis mocht gaan om de prinses aan het lachen te maken. Vooruit maar, zei de boer, misschien lukt het jou wel.

(Koen, met een trommel en de boer komen op. Koen krijgt geld en brood)

Boer: Hier heb je geld en brood, zorg dat je niet bestolen wordt.

Koen: *(roept, zwaait en loopt weg. Boer ook af)* Ik zal de prinses aan het maken, dag vader.

(Koen komt weer op loopt heen en weer, trommelt op zijn trommel en gaat dan af. Tijdens het vertellen komt hij wat vermoeiend op, ziet het bankje, gaat zitten en eet wat brood. Dan komt het vrouwtje weer langzaam op en loopt naar Koen)

Verteller:

Na een paar uur lopen kreeg Koen een beetje honger. Hij zag een bank, ging zitten en pakte zijn brood. Weer kwam het oude vrouwtje eraan.

Vrouwtje: Heb meelij, geef wat brood, ik heb zo'n honger.

Koen: Hier hebt u al mijn brood, ik koop wel wat in de stad. *(geeft zak brood)*

Vrouwtje: Dank je wel, ik kan je niet belonen maar wel een goede raad geven, kom maar mee.

(ze lopen samen heen en weer doen net of ze praten. De verteller vertelt. Bij 'dank u wel' gaan ze af. De bruine deken wordt weer vervangen door het laken en een kussen)

Verteller:

Het oude vrouwtje en Koen liepen samen de weg af naar de stad. 'Wat ga je in de stad doen,' vroeg ze. 'Ik ga de prinses aan het lachen te maken en dan krijg ik een zak met geld of ik mag met haar trouwen.'

Het vrouwtje lachte. 'Je bent een goede jongen, luister. Als je een kamer krijgt in de herberg moet je niet gaan slapen. De herbergier zal komen om al je geld te stelen, blijf wakker. Zo gauw de man je kleren aanraakt roep je: AAN PLAK AAN. Als iemand anders zijn kleren aanraakt roep je weer AAN PLAK AAN. Ga dan naar de prinses.'

'Dank u wel,' zei Koen, 'ik zal precies doen wat u zegt.'

Hij nam afscheid van het vrouwtje en liep de stad in en zocht een slaappleats. Toevallig was er in de herberg waar zijn broers ook hadden geslapen nog een kamer vrij. De herbergier bracht hem naar de kamer.

(Koen en de herbergier komen binnen)

Herbergier: Daar kan je slapen, maar heb je wel geld bij je?

Koen: *(klopt op zijn zak)* Hier zit genoeg geld in.

Herbergier: Welterusten, morgen moet je betalen. *(gaat af)*

Koen: Ik ben benieuwd of de herbergier komt. *(gaat met de rug naar de deur liggen)*

(de herbergier sluipt binnen en probeert het geld te pakken maar dan draait Koen zich om. De herbergier pakt de kiel van Koen vast. Dan roept Koen)

Koen: AAN PLAK AAN.

(de herbergier trekt en trekt maar kan de kiel niet loslaten. Koen stapt uit bed, doet zijn trommel om en loopt trommelend rond. Dan komt de vrouw van de herbergier eraan, zij pakt zijn jasje om hem los te trekken)

Vrouw: Wat gebeurt hier. Wacht ik zal je lostrekken.

Koen: AAN PLAK AAN. *(loopt trommelend door)*

(ze lopen heen en weer. Ze roepen bv. Maak me los. Wie helpt me. enz. Dan komt de bakker eraan. Hij trekt aan de japon)

Bakker: Ik krijg je wel los.

Koen: AAN PLAK AAN.

(er komt een deftige dame aan. Zij trekt aan de kiel van de bakker)

Dame: Bakker ik wil brood hebben, loslaten.

Koen: AAN PLAK AAN

(de rij loopt van het podium af. Tijdens het verhaal wordt het laken vervangen door de rode deken)

Verteller:

Het was een lange rij geworden die door de stad liep naar het paleis. Koen met zijn trommel met achter hem de herbergier, zijn vrouw, de bakker, de deftige dame. Zou de rij nog langer worden?

(de koning, koningin en de prinses komen op en gaan op de bank zitten. De bediende met de rol komt ook op)

De koning, de koningin en de prinses waren weer naar buiten gekomen en hadden plaats genomen op de bank. Zou het vandaag lukken om de prinses aan het lachen te maken? Er stonden alweer mensen klaar om een grap te laten zien. De bediende kondigde ze aan.

Bediende: Koning, nu komtuit.....

(komt op, doet kunstje. Iedereen lacht behalve de prinses. Gaat af)

Bediende: Koning, nu komtuit

(komt op, doet kunstje. Iedereen lacht behalve de prinses. Gaat af)

Verteller:

Maar toen hoorden ze getrommel. Ze keken om en zagen een rare stoet aankomen. Een politieman blies op zijn fluit en pakte de laatste persoon vast.

(eerst komt de stoet op, daarna de agent. De stoet kan langer zijn met nog een paar verklede kinderen)

Agent: Stop, stop. *(grijpt de laatste vast)*

Koen: AAN PLAK AAN

(de stoet loopt voor de prinses langs, Koen trommelt. De prinses begint uitbundig te lachen. Koningin en prinses dansen in het rond Iedereen lacht, juicht en klapt. Koen doet zijn jas uit en iedereen kan loslaten. De betovering is verbroken. De koning geeft Koen een hand)

Koningin: Frederike, je lacht.

Koning: Jongeman, Jij hebt de prinses aan het lachen gemaakt. Wat wil je hebben?

Koen: Ik wil trouwen met de prinses.

(alle spelers komen klappend op en gaan bij elkaar staan)

Verteller:

De prinses kon eindelijk lachen. Iedereen was blij. Het hele land vierde feest. Maar of Koen later met de prinses ging trouwen is niet bekend, misschien heeft hij toch voor de zak geld gekozen.